

Fordel deraf; det er jo klart, at naar nogle staa, og de andre falde, tjene de, der blive staaende, thi de faa Kunderne og de faa Kapitalen. Jeg vil dog sige, at hvis Faldet var blevet endnu større, havde Bankerne, der bleve staaende, haft endnu mere Nytté deraf; men saaledes som det er, have Bankerne selvfølgelig haft den Fordel deraf, at de have faaet flere Kunder og flere Kapitaler som Indskud. Det have de; og de have ogsaa paa anden Maade, indirekte, haft Nytté af det, idet Pengemarkedet er blevet styrket. Men ved Garantien Udvidelse var det ingenlunde saaledes, som det undertiden har skinnet igennem, at man mente, at Bankerne fik afdøde Finansminister Lassen ført bag Lyset og fik ham til at garantere i deres Interesse. Nej, det var lige omvendt, det var Regeringen, som ønskede og med Rette ønskede, at udvide Garantien til de jyske Banker; det var Regeringen, der tog Initiativet, og det var Regeringen, som anmodede Hovedbankerne, mod deres Ønske, om at overtage Garantien for de jyske Banker. Hovedbankerne havde ingen direkte Interesse i de jyske Hovedbanker; de havde kun forholdsvis smaa Summer til gode, og de Summer, de havde til gode, stod udenfor Garantien; de havde i de jyske Banker ikke anden Interesse end den rent indirekte og almene Interesse at holde Pengemarkedet her i Landet i Orden. Jeg tror, at det er saa langt fra, at Bankerne have gjort sig uretmæssige Fordele, at man langt snarere bør anerkende den Almeninteresse og det Storsind, Hovedbankerne have vist i denne Affære derved, at de fem Hovedbanker i denne farlige Situation indsatte meget betydelige Beløb for at holde Situationen oppe. Det var et meget stort Beløb, som Bankerne her paa tog sig, mellem 1 og 2 Millioner eller henimod 2 Millioner for hver; det er ikke muligt nøjagtigt at opgøre det. — Jeg finder saa meget mere Anledning til at sige dette, som det har været min og den anden Statsrepræsentants Opgave i Komiteen at gaa imod Bankerne, hvor man syntes, at deres Holdning ikke var fuldstændigt i Samfundets Interesse. Det var jo Aktieselskaber, hvis Opgave det altsaa var tillige at sørge for deres egne Aktionærer. Der kan have været Tilfælde, hvor maaske denne Aktionærinteresse har været ret stærkt fremme, det skal jeg indrømme, og hvor min Kollega og jeg derfor have maattet tage alvorlig Afstand derfra. Men se vi paa Sagen i dens Helhed, mener jeg, at de fem Hoved-

banker fortjene Tak for deres Optræden i denne Sag.

Jeg vil kun endnu anbefale Forslaget til Vedtagelse, og jeg vil sige uforandret Vedtagelse. Jeg tror, at man har presset Bankerne saa langt i Indrømmelser, som det er muligt. Den højtærede Finansminister har vist en saadan Energi og Dygtighed i Forhandlingerne, at jeg ikke tror, det er muligt at faa Bankerne pressede et eneste Skridt yderligere i Retning af Indrømmelser.

Finansministeren (Brandes): Jeg havde ikke tænkt, at man ved denne Forhandling skulde komme saa dybt ind paa Forhistorien, som det nu er blevet Tilfældet ved den sidste ærede Talers Foredrag. Jeg havde egentlig haabet, vi kunde have undladt dette, men det forekommer mig nødvendigt at sige et Par Ord derom efter det Foredrag, vi nu have hørt.

Ærede Medlemmer ville vistnok vide, at jeg er uenig med det ærede Medlem. Jeg har ikke kunnet paa den Maade som han anerkende de Fortjenester, som der menes, at Finansminister Vilhelm Lassen har indlagt sig i denne Sag. Men jeg ønsker ikke at komme dybt ind derpaa; Vilhelm Lassen er død, og at angribe en død Mand ønsker jeg ikke, her saa meget mindre, som jeg i og for sig havde stor Respekt for Lassens Indsigt, Kundskab og Dygtighed, hvilke Egenskaber, mener jeg, dog til en vis Grad svigtede ham, da han skulde til denne Forhandling. Der siges nu, at Bankerne vare ham egentlig ikke overlegne i denne Sag; de vidste ikke mere end han, og følgelig kunde de ikke være ham overlegne. Det ærede Medlem, som nu talte, henviste til, at Privatbanken ikke kan have været bedre underrettet end den daværende Finansminister, ellers havde den ikke vovet sig saa langt ud, som den har. Ja, det er lidt vanskeligt efterhaanden at forstaa Privatbankens Direktion, thi Direktionens Medlemmer synes at være endog mere godtroende, end Folk i Almindelighed ere, og det paa Omraader, hvor man skulde vente at træffe en større Skarpsindighed og Indsigt hos dem end den, som almindelige Mennesker behøve at have. Det forekommer mig, at det har vist sig under de nylig endte Forhør, at en af Bankdirektørerne var endda af en kolossal og fantastisk Godtroenhed overfor den daværende Justitsminister Alberti. Og nu er det jo ogsaa vanskeligt for andre at forstaa, at Privatbanken udlåner henved 14 Mill. Kr. til Detailhandlerbanken og